

The Evolving Character of Satan and the Days of Awe

Yael Leibowitz

(1) שמואל א פרק כט א ויקבצו פלשתים את-כל-מחניהם, אפקה; וישראל חנים, בעין אשר בידרעאל. ב. וסרני פלשתים עברים, למאות ולאפיים; וידוד ואנשיו, עברים באחרנה--עם-אכיש. ג. ויאמרו שרי פלשתים, מה העברים האלה; ויאמר אכיש אל-שרי פלשתים, הלוא-זה דוד עבד שאול מלך-ישראל אשר היה אתי זה ימים או-זה שנים, ולא-מצאתי בו מאומה, מיום נפלו עד-היום הזה. ד. ויקצפו עליו שרי פלשתים, ויאמרו לו שרי פלשתים השב את-האיש וישב אל-מקומו אשר הפקדתו שם, ולא-יגד עמנו במלחמה, ולא-יהיה לנו לשטן במלחמה; ובמה, יתרצה זה אל-אדניו--הלוא, בראשי האנשים ההם

4 But the princes of the Philistines were wroth with him; and the princes of the Philistines said unto him: 'Make the man return, that he may go back to his place where thou hast appointed him, and let him not go down with us to battle, lest in the battle he become an adversary to us; for wherewith should this fellow reconcile himself unto his lord? should it not be with the heads of these men?

(2) מלכים א פרק ה טז וישלח שלמה, אל-חירם לאמר. יז אתה ידעת את-דוד אבי, כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו, מפני המלחמה, אשר סבבה--עד תת-יהוה אתם, תחת כפות רגלו (רגלי). יח ועתה, הניח יהוה אלהי לי מסביב: אין שטן, ואין פגע רע

18 But now the LORD my God hath given me rest on every side; there is neither adversary, nor evil occurrence

(3) במדבר פרק כב כא ויקם בלעם בבקר, ויחבש את-אתנו; וילך, עם-שרי מואב. כב ויחר-אף אלהים, כי-הולך הוא, וייתיב מלאך יהוה בדרך, לשטן לו; והוא רכב על-אתנו, ושני נערו עמו. כג ותרא האתון את-מלאך יהוה נצב בדרך, וחרבו שלופה בידו, ותט האתון מן-הדרך, ותלך בשדה; ויך בלעם את-האתון, להטתה הדרך. כד ויעמד מלאך יהוה, במשעול הכרמים--גדר גדר מזה, וגדר מזה. כה ותרא האתון את-מלאך יהוה, ותלחץ אל-הקיר, ותלחץ את-רגל בלעם, אל-הקיר; ויסף, להכתה. כו וינסף מלאך-יהוה, עבור; ויעמד במקום צר, אשר אין-דרך לנטות ימין ושמאל. כז ותרא האתון את-מלאך יהוה, ותרבץ תחת בלעם; ויחר-אף בלעם, ויך את-האתון במקל. כח ויפתח יהוה, את-פי האתון; ותאמר לבלעם, מה-עשיתי לך, כי הכיתני, זה שלש רגלים. כט ויאמר בלעם לאתון, כי התעללת בי; לו יש-חרב ביד, כי עתה הרגתיו. ל ותאמר האתון אל-בלעם, הלוא אנכי אתנך אשר-רכבת עלי מעודך עד-היום הזה--ההסכן הסכנת, לעשות לך כה; ויאמר, לא. לא ויגל יהוה, את-עיני בלעם, וירא את-מלאך יהוה נצב בדרך, וחרבו שלופה בידו; ויקד וישתחו, לאפיו. לב ויאמר אליו, מלאך יהוה, על-מה הכית את-אתנך, זה שלוש רגלים; הנה אנכי יצאתי לשטן, כי-ירט הדרך לנגדי. לג ותראני, האתון, ותט לפני, זה שלש רגלים; אולי נטתה מפני, כי עתה גם-אתנך הרגתי ואותה החייתי. לד ויאמר בלעם אל-מלאך יהוה, חטאתי--כי לא ידעת, כי אתה נצב לקראתי בדרך; ועתה אם-רע בעיניך, אשובה לי. לה ויאמר מלאך יהוה אל-בלעם, לך עם-האנשים, ואפס את-הדבר אשר-אדבר אליך, אתו תדבר; וילך בלעם, עם-שרי בלק

21 And Balaam rose up in the morning, and saddled his ass, and went with the princes of Moab. **22** And God's anger was kindled because he went; and the angel of the LORD placed himself in the way for an adversary against him.--Now he was riding upon his ass, and his two servants were with him.-- **23** And the ass saw the angel of the LORD standing in the way, with his sword drawn in his hand; and the ass turned aside out of the way, and went into the field; and Balaam smote the ass, to turn her into the way. **24** Then the angel of the LORD stood in a hollow way between the vineyards, a fence being on this side, and a fence on that side. **25** And the ass saw the angel of the LORD, and she thrust herself unto the wall, and crushed Balaam's foot against the wall; and he smote her again. **26** And the angel of the LORD went further, and stood in a narrow place, where was no way to turn either to the right hand or to the left. **27** And the ass saw the angel of the LORD, and she lay down under Balaam; and Balaam's anger was kindled, and he smote the ass with his staff. **28** And the LORD opened the mouth of the ass, and she said unto Balaam: 'What have I done unto thee, that thou hast smitten me these three times?' **29** And Balaam said unto the ass: 'Because thou hast mocked me; I would there were a sword in my hand, for now I had

The Evolving Character of Satan and the Days of Awe

Yael Leibowitz

killed thee.' **30** And the ass said unto Balaam: 'Am not I thine ass, upon which thou hast ridden all thy life long unto this day? was I ever wont to do so unto thee?' And he said: 'Nay.

(4 דברי הימים א פרק כא א ויעמד שטן על ישראל; ויסת, את-דָוִד, למנות, את-ישראל. ב ויאמר דָוִד אל-יוֹאָב, ואל-שרי העם, לכו ספרו את-ישראל, מבאר שבע ועד-דָן; והביאו אלי, ואדעה את-מספרם. ג ויאמר יואב, יוסף יהוה על-עמו כהם מאה פעמים--הלא אדני המלך, כלם לאדני לעבדים; למה יבקש זאת אדני, למה יהיה לאשמה לישראל. ד ודבר-המלך, חזק על-יואב; ויצא יואב, ויתהלך בכל-ישראל, ויבא, וירושלם. ה ויתן יואב את-מספר מפקד-העם, אל-דָוִד; ויהי כל-ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש, שלף חרב, ויהודה, ארבע מאות ושבועים אלף איש שלף חרב. ו ולוי, ובנָמֹן, לא פָקד, בתוכם: כי-נתעב דבר-המלך, את-יואב. ז וירע בעיני האלהים, על-הדבר הזה; וַיַּךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל. {ס} ח ויאמר דָוִד, אל-האלהים, חטאתי מאד, אשר עשיתי את-הדבר הזה; ועתה, העבר-נא את-עוון עבדך, כי נסבלתי, מאד. {פ} ט וידבר יהוה אל-גֹד, חזה דָוִד לאמר. י לך ודברת אל-דָוִד לאמר, כה אמר יהוה, שלוש, אני נטה עליך: בחר-לך אחת מהנה, ואעשה-לך. יא ויבא גֹד, אל-דָוִד; ויאמר לו כה-אמר יהוה, קבל-לך. יב אם-שלוש שנים רעב, ואם-שלושה חדשים נספה מפני-צָרִיךָ וחרב אויבֶיךָ למשגת, ואם-שלושת ימים חרב יהוה ודבר בארץ, וימלאך יהוה משחית בכל-גבול ישראל: ועתה ראה, מה-אָשִׁיב אֶת-שִׁלְחֵי דָבָר. {ס} יג ויאמר דָוִד אל-גֹד, צר-לי מאד; אפלה-נא ביד-יהוה, כי-רבים רחמיו מאד, וביד-אָדָם, אל-אָפֵל. יד ויתן יהוה דָבָר, בישראל; ויפל, מישראל, שבועים אלף, איש

1 And Satan stood up against Israel, and moved David to number Israel.

(5 שמואל ב פרק כד א ויסף, אף-יהוה, לחרות, בישראל; ויסת את-דָוִד בהם לאמר, לך מנה את-ישראל ואת-יהודה. ב ויאמר המלך אל-יואב שר-החיל אשר-אתו, שוט-נא בכל-שבטי ישראל מִדָן ועד-בְּאֵר שֶׁבַע, ופקדו, את-העם; וידעתי, את מספר העם

1 And again the anger of the LORD was kindled against Israel, and He moved David against them, saying: 'Go, number Israel and Judah.

(6 זכריה פרק ג א ויראני, את-יהושע הכהן הגדול, עמד, לפני מלאך יהוה; והשטן עמד על-ימינו, לשטנו. ב ויאמר יהוה אל-השטן, יגער יהוה בך השטן, ויגער יהוה בך, הבחר בירושלם; הלוא זה אוד, מצל מאש. ג ויהושע, היה לבש בגדים צואים; ועמד, לפני המלאך. ד ויען ויאמר, אל-העמדים לפניו לאמר, הסירו הבגדים הצואים, מעלי; ויאמר אליו, ראה העברתי מעליך עונך, והלבש אתך, מחלצות. ה ואמר, ישימו צניף טהור על-ראשו; וישימו הצניף הטהור על-ראשו, וילבשהו בגדים, ומלאך יהוה, עמד. ו ויעד מלאך יהוה, ביהושע לאמר. ז כה-אמר יהוה צבאות, אם-בִּדְרָכֵי תֵלֵךְ ואם את-משמרתֵי תִשְׁמֹר, וגם-אתה תִּדְוֶן אֶת-בֵּיתִי, וגם תִּשְׁמֹר אֶת-חֲצֵרֵי--וְנִתְתִּי לך מֵהַלְכִים, בין העמדים האלה. ח שָׁמַע-נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, אֶתְה ורֵעִי הַיֹּשְׁבִים לְפָנָי--כִּי-אֲנֹשִׁי מוֹפֵת, הִמָּה: כִּי-הֲנִי מְבִיא אֶת-עַבְדִּי, צֶמַח. ט כִּי הִנֵּה הָאָבִן, אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנָי יְהוֹשֻׁעַ--עַל-אָבִן אַחַת, שִׁבְעָה עֵינַי; הֲנִי מִפְתַּח פֶּתַחַּהּ, נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת, וּמִשְׁתֵּי אֶת-עוֹן הָאָרֶץ-הַזֹּאת, בְּיוֹם אֶחָד. י בְּיוֹם הַהוּא, נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת, תִּקְרָאוּ, אִישׁ לְרֵעֵהוּ--אֶל-תַּחַת גֹּפֶן, וְאֶל-תַּחַת תְּאֵנָה

1 And he showed me Joshua the high priest standing before the angel of the LORD, and Satan standing at his right hand to accuse him. 2 And the LORD said unto Satan: 'The LORD rebuke thee, O Satan, yea, the LORD that hath chosen Jerusalem rebuke thee; is not this man a brand plucked out of the fire?' 3 Now Joshua was clothed with filthy garments, and stood before the angel. 4 And he answered and spoke unto those that stood before him, saying: 'Take the filthy garments from off him.' And unto him he said: 'Behold, I cause thine iniquity to pass from thee, and I will clothe thee with robes.' 5 And I said: 'Let them set a fair mitre upon his head.' So they set a fair mitre upon his head, and clothed him with garments; and the angel of the LORD stood by. 6 And the angel of the LORD forewarned Joshua, saying: 7 'Thus saith the LORD of hosts: If thou wilt walk in My ways, and if thou wilt keep My charge, and wilt also judge My house, and wilt also keep My courts, then I will give thee free access among these that stand by. 8 Hear now, O Joshua the high priest, thou and thy fellows that sit before thee; for they are men that are a sign; for, behold, I

The Evolving Character of Satan and the Days of Awe

Yael Leibowitz

will bring forth My servant the Shoot. 9 For behold the stone that I have laid before Joshua; upon one stone are seven facets; behold, I will engrave the graving thereof, saith the LORD of hosts: And I will remove the iniquity of that land in one day. 10 In that day, saith the LORD of hosts, shall ye call every man his neighbour under the vine and under the fig-tree.

Iraq Museum : The bowl contains the Biblical verses Ex 15:14-17, Zech 3:2, Prov 30:17

(7 דניאל פרק ט א בשנת אחת, לדרוש בן-אחשוורוש--מזרע מדי: אשר המלך, על מלכות בשדדים. ב בשנת אחת, למלכו, אני דניאל, בינתי בספרים: מספר השנים, אשר היה דבר-יהוה אל-ירמיה הנביא, למלאות לחרבות ירושלים, שבעים שנה. ג ואתנה את-פני, אל-אדני האלהים, לבקש תפלה, ותחנונים--בצום, ושק ואפר

1 In the first year of Darius the son of Ahasuerus, of the seed of the Medes, who was made king over the realm of the Chaldeans; 2 in the first year of his reign I Daniel meditated in the books, over the number of the years, whereof the word of the LORD came to Jeremiah the prophet, that He would accomplish for the desolations of Jerusalem seventy years. 3 And I set my face unto the Lord God, to seek by prayer and supplications, with fasting, and sackcloth, and ashes.

כא ועוד אני מדבר, בתפלה; והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה, מעף ביעף, נגע אלי, כעת מנחת-ערב. כב ויבן, וידבר עמי; ויאמר--דניאל, עתה יצאתי להשכילך בינה. כג בתחלת תחנוניך יצא דבר, ואני באתי להגיד--כי תמודות, אתה; ובין בדבר, והבו, במראה. כד שבעים שבעים נחתך על-עמך ועל-עיר קדשך, לכלא הפשע ולחתם (ולהתם) חטאות (חטאת) ולכפר עון, ולהביא, צדק עלמים; ולחתם חזון ונביא, ולמשח קדש קדשים. כה ותדע ותשכח מן-מצא דבר, להשיב ולבנות ירושלים עד-משיח נגיד--שבעים, שבעה; ושבעים ששים ושנים, תשוב ובנתה רחוב וחרוץ, ובצוק, העתים. כו ואחרי השבעים ששים ושנים, יכרת משיח ואין לו; והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא, וקצו בשטף, ועד קץ מלחמה, נחרצת

The Evolving Character of Satan and the Days of Awe

Yael Leibowitz

שממות. כז והגביר ברית לרבים, שבוע אחד; וחצי השבוע ישבית זבח ומנחה, ועל כנף שקוצים משמים, ועד-כלה ונחרצה, תתך על-שמים

21 yea, while I was speaking in prayer, the man Gabriel, whom I had seen in the vision at the beginning, being caused to fly swiftly, approached close to me about the time of the evening offering. 22 And he made me to understand, and talked with me, and said: 'O Daniel, I am now come forth to make thee skilful of understanding. 23 At the beginning of thy supplications a word went forth, and I am come to declare it; for thou art greatly beloved; therefore look into the word, and understand the vision. 24 Seventy weeks are decreed upon thy people and upon thy holy city, to finish the transgression, and to make an end of sin, and to forgive iniquity, and to bring in everlasting righteousness, and to seal vision and prophet, and to anoint the most holy place. 25 Know therefore and discern, that from the going forth of the word to restore and to build Jerusalem unto one anointed, a prince, shall be seven weeks; and for threescore and two weeks, it shall be built again, with broad place and moat, but in troublous times. 26 And after the threescore and two weeks shall an anointed one be cut off, and be no more; and the people of a prince that shall come shall destroy the city and the sanctuary; but his end shall be with a flood; and unto the end of the war desolations are determined. 27 And he shall make a firm covenant with many for one week; and for half of the week he shall cause the sacrifice and the offering to cease; and upon the wing of detestable things shall be that which causeth appalment; and that until the extermination wholly determined be poured out upon that which causeth appalment

דניאל פרק י ט ואשמע, את-קול דבריו; וכשמעי, את-קול דבריו, ואני הייתי נרדם על-פני, ופני ארצה. י. והנה-יד, נגעה בי; ותניעני על-ברכי, וכפות ידי. יא ויאמר אלי דניאל איש-חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך, ועמד על-עמדך--כי עתה, שלחתי אליך; ובדברו עמי את-הדבר הזה, עמדתי מרעיד. יב ויאמר אלי, אל-תירא דניאל--כי מן-היום הראשון אשר נתת את-לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך, נשמעו דברך; ואני-באתי, בדברך. יג ושר מלכות פרס, עמד לנגדי עשרים ואחד יום, והנה מיכאל אחד השרים הראשנים, בא לעזרני; ואני נותרתי שם, אצל מלכי פרס. יד ובאתי, להבינה, את אשר-יקרה לעמך, באחרית הימים: כי-עוד חזון, לימים. טו ובדברו עמי, כדברים האלה--נתתי פני ארצה, ונאלמתי. טז והנה, כדמות בני אדם, נגע, על-שפתי; ואפתח-פי, ואדברה ואמרה אל-העמד לנגדי, אדני במראה נהפכו צירי עלי, ולא עצרתי בם. יז והיו יוכל, עבד אדני זה, לדבר, עם-אדני זה; ואני מעתה לא-יעמד-בי בם, ונשמח לא נשארה-בי. יח ויסף ויגע-בי במראה אדם, ויחזקני. יט ויאמר אל-תירא איש-חמדות, שלום לך--חזק וחזק; ובדברו עמי התחזקתי, ואמרה ידבר אדני כי חזקתני. כ ויאמר, הידעת למה-באתי אליך, ועתה אשוב, להלחם עם-שר פרס; ואני יוצא, והנה שר-ון בא. כא אבל אגיד לך, את-הרשום בכתב אמת; ואין אחד מתחזק עמי, על-אלה, כי אם-מיכאל, שרכם

9 Yet heard I the voice of his words; and when I heard the voice of his words, then was I fallen into a deep sleep on my face, with my face toward the ground. 10 And, behold, a hand touched me, which set me tottering upon my knees and upon the palms of my hands. 11 And he said unto me: 'O Daniel, thou man greatly beloved, give heed unto the words that I speak unto thee, and stand upright; for now am I sent unto thee'; and when he had spoken this word unto me, I stood trembling. 12 Then said he unto me: 'Fear not, Daniel; for from the first day that thou didst set thy heart to understand, and to humble thyself before thy God, thy words were heard; and I am come because of thy words. 13 But the prince of the kingdom of Persia withstood me one and twenty days; but, lo, Michael, one of the chief princes, came to help me; and I was left over there beside the kings of Persia. 14 Now I am come to make thee understand what shall befall thy people in the end of days; for there is yet a vision for the days.' 15 And when he had spoken unto me according to these words, I set my face toward the ground, and was dumb. 16 And, behold, one like the similitude of the sons of men touched my lips; then I opened my mouth, and spoke and said unto him that stood before me: 'O my lord, by reason of the vision my pains are come upon me, and I retain no strength. 17 For how can this servant of my lord talk with this my lord? for as for me, straightway there

The Evolving Character of Satan and the Days of Awe

Yael Leibowitz

remained no strength in me, neither was there breath left in me.' 18 Then there touched me again one like the appearance of a man, and he strengthened me. 19 And he said: 'O man greatly beloved, fear not! peace be unto thee, be strong, yea, be strong.' And when he had spoken unto me, I was strengthened, and said: 'Let my lord speak; for thou hast strengthened me.' 20 Then said he: Knowest thou wherefore I come unto thee? and now will I return to fight with the prince of Persia; and when I go forth, lo, the prince of Greece shall come. 21 Howbeit I will declare unto thee that which is inscribed in the writing of truth; and there is none that holdeth with me against these, except Michael your prince

(8) איוב פרק א א איש הָיָה בְּאֶרֶץ-עוּז, אִיּוֹב שְׁמוֹ; וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא, תָּם וְיָשָׁר וְיָרָא אֱלֹהִים--וְסָר מִרָע. ב. וַיִּלְדּוּ לוֹ שִׁבְעָה בָנִים, וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת. ג. וַיְהִי מִקְנֵהוּ שִׁבְעַת אֲלָפֵי-צֹאן וּשְׁלֹשַׁת אֲלָפֵי גְמָלִים, וְחֲמִשׁ מֵאוֹת צֶמֶד-בָּקָר וְחֲמִשׁ מֵאוֹת אֲתוֹנוֹת, וְעֶבְדָּהּ, רַבָּה מְאֹד; וַיְהִי הָאִישׁ הַהוּא, גָּדוֹל מִכָּל-בְּנֵי-קֶדֶם. ד. וְהָלְכוּ בְנָיו וַעֲשׂוּ מִשְׁתֵּה, בֵּית אִישׁ יוֹמוֹ; וְשָׁלְחוּ, וְקָרְאוּ לְשִׁלְשֵׁת אַחֵי־תֵיחָם, לְאָכַל וּלְשִׁתוֹת, עִמָּהֶם. ה. וַיְהִי כִי הִקִּיפוּ יְמֵי הַמִּשְׁתֵּה וַיִּשְׁלַח אִיּוֹב וַיְקַדְּשֵׁם, וְהִשְׁכִּיחַ בְּבִקְרָה וְהִעֲלָה עֹלוֹת מִסֶּפֶר כָּל־יִמֵּי--כִּי אָמַר אִיּוֹב, אוֹלֵי חֲטָאוֹ בְּנֵי וַיְבָרְכוּ אֱלֹהִים בְּלִבָּבָם: כֶּכָּה יַעֲשֶׂה אִיּוֹב, כָּל-הַיָּמִים. {פ} וַיְהִי הַיּוֹם--וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים, לְהִתְיַצֵּב עַל-יְהוָה; וַיְבֹאוּ גַם-הַשָּׁטָן, בְּתוֹכָם. ז. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן, מֵאִן תָּבֹא; וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת-יְהוָה, וַיֹּאמֶר, מִשׁוֹט בְּאֶרֶץ, וּמִהֲתֵהֵלֵךְ בָּהּ. ח. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן, הַשְׁמֵת לְבָד עַל-עַבְדִּי אִיּוֹב: כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּאֶרֶץ, אִישׁ תָּם וְיָשָׁר וְיָרָא אֱלֹהִים וְסָר מִרָע. ט. וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת-יְהוָה, וַיֹּאמֶר: הֲחִנַּם, יְרָא אִיּוֹב אֱלֹהִים. י. הֲלֹא-אֵת (אֲתָהּ) שָׁכַת בְּעֵדוֹ וּבְעֵד-בֵּיתוֹ, וּבְעֵד כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ--מִסְבִּיב: מַעֲשֵׂה יָדָיו בְּרִכְתָּ, וּמִקְנֵהוּ פָרָץ בְּאֶרֶץ. יא. וְאוֹלָם שָׁלַח-נָא יָדְךָ, וְגַע בְּכָל-אֲשֶׁר-לוֹ--אִם-לֹא-עַל-פְּנֵיךָ, וַיִּרְכָּב. יב. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן, הִנֵּה כָל-אֲשֶׁר-לוֹ בְּיָדְךָ--רַק אֵלַי, אֶל-תִּשְׁלַח יָדְךָ; וַיֵּצֵא, הַשָּׁטָן, מִעַם, פְּנֵי יְהוָה

1 There was a man in the land of Uz, whose name was Job; and that man was whole-hearted and upright, and one that feared God, and shunned evil. 2 And there were born unto him seven sons and three daughters. 3 His possessions also were seven thousand sheep, and three thousand camels, and five hundred yoke of oxen, and five hundred she-asses, and a very great household; so that this man was the greatest of all the children of the east. 4 And his sons used to go and hold a feast in the house of each one upon his day; and they would send and invite their three sisters to eat and to drink with them. 5 And it was so, when the days of their feasting were gone about, that Job sent and sanctified them, and rose up early in the morning, and offered burnt-offerings according to the number of them all; for Job said: 'It may be that my sons have sinned, and blasphemed God in their hearts.' Thus did Job continually. 6 Now it fell upon a day, that the sons of God came to present themselves before the LORD, and Satan came also among them. 7 And the LORD said unto Satan: 'Whence comest thou?' Then Satan answered the LORD, and said: 'From going to and fro in the earth, and from walking up and down in it.' 8 And the LORD said unto Satan: 'Hast thou considered My servant Job, that there is none like him in the earth, a whole-hearted and an upright man, one that feareth God, and shunneth evil?' 9 Then Satan answered the LORD, and said: 'Doth Job fear God for nought? 10 Hast not Thou made a hedge about him, and about his house, and about all that he hath, on every side? Thou hast blessed the work of his hands, and his possessions are increased in the land. 11 But put forth Thy hand now, and touch all that he hath, surely he will blaspheme Thee to Thy face.' 12 And the LORD said unto Satan: 'Behold, all that he hath is in thy power; only upon himself put not forth thy hand.' So Satan went forth from the presence of the LORD.

(9) איוב פרק ב א וַיְהִי הַיּוֹם--וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים, לְהִתְיַצֵּב עַל-יְהוָה; וַיְבֹאוּ גַם-הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם, לְהִתְיַצֵּב עַל-יְהוָה. ב. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן, אֵי מִזֶּה תָּבֹא; וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת-יְהוָה, וַיֹּאמֶר, מִשְׁטַט בְּאֶרֶץ, וּמִהֲתֵהֵלֵךְ בָּהּ. ג. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן, הַשְׁמֵת לְבָד עַל-עַבְדִּי אִיּוֹב--כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּאֶרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר וְיָרָא אֱלֹהִים, וְסָר מִרָע; וְעֵדְנֹו מַחֲזִיק בְּתַמְתּוֹ, וְתִסִּיתֵנִי בֹא לְבַלְעוֹ חֲנָם. ד. וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת-יְהוָה, וַיֹּאמֶר: עוֹר בְּעַד-עוֹר, וְכָל אֲשֶׁר לְאִישׁ--יָתֵן, בְּעַד נַפְשׁוֹ. ה. וְאוֹלָם שָׁלַח-נָא יָדְךָ, וְגַע אֶל-עֲצָמוֹ וְאֶל-בְּשָׂרוֹ--אִם-לֹא-אֶל-פְּנֵיךָ, וַיִּרְכָּב. ו. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן, הִנֵּה בְּיָדְךָ: אֶךְ, אֶת-נַפְשׁוֹ שְׁמֵר. ז. וַיֵּצֵא, הַשָּׁטָן, מֵאֵת, פְּנֵי יְהוָה; וַיֵּר אֶת-אִיּוֹב בְּשַׁחִין רָע, מִכַּף רִגְלוֹ עַד (וְעַד) קִדְקֵדוֹ

The Evolving Character of Satan and the Days of Awe

Yael Leibowitz

1 Again it fell upon a day, that the sons of God came to present themselves before the LORD, and Satan came also among them to present himself before the LORD. 2 And the LORD said unto Satan: 'From whence comest thou?' And Satan answered the LORD, and said: 'From going to and fro in the earth, and from walking up and down in it.' 3 And the LORD said unto Satan: 'Hast thou considered my servant Job, that there is none like him in the earth, a whole-hearted and an upright man, one that feareth God, and shunneth evil? and he still holdeth fast his integrity, although thou didst move Me against him, to destroy him without cause.' 4 And Satan answered the LORD, and said: 'Skin for skin, yea, all that a man hath will he give for his life. 5 But put forth Thy hand now, and touch his bone and his flesh, surely he will blaspheme Thee to Thy face.' 6 And the LORD said unto Satan: 'Behold, he is in thy hand; only spare his life.' 7 So Satan went forth from the presence of the LORD, and smote Job with sore boils from the sole of his foot even unto his crown

(10) בראשית פרק ו א וַיְהִי כִּי-הִחַל הָאָדָם, לָרֵב עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה; וּבָנוּת, יִלְדוּ לָהֶם. ב וַיִּרְאוּ בְנֵי-הָאֱלֹהִים אֶת-בָּנוֹת הָאָדָם, כִּי טֹבֹת הֵנָּה; וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים, מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ. ג וַיֹּאמֶר יְהוָה, לֹא-יֵדוּן רוּחֵי בָאָדָם לְעֹלָם, בְּשֹׁגֶם, הוּא בָשָׂר; וְהָיוּ יָמָיו, מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה. ד הַנְּפִלִים הָיוּ בְּאֶרֶץ, בְּיָמֵים הָהֵם, וְגַם אַחֲרֵי-כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל-בָּנוֹת הָאָדָם, וַיִּלְדוּ לָהֶם: הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מְעוֹלָם, אֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם

1 And it came to pass, when men began to multiply on the face of the earth, and daughters were born unto them, 2 that the sons of God saw the daughters of men that they were fair; and they took them wives, whomsoever they chose. 3 And the LORD said: 'My spirit shall not abide in man for ever, for that he also is flesh; therefore shall his days be a hundred and twenty years.' 4 The Nephilim were in the earth in those days, and also after that, when the sons of God came in unto the daughters of men, and they bore children to them; the same were the mighty men that were of old, the men of renown

11)

But now the giants who were begotten by the spiritual and flesh-
They will call them evil spirits on the earth,
For their dwelling will be on the earth.
The spirits that hve gone forth from the body of their flesh are evil spritis,
For from humans they came into being, and from the holy watchers was the origin of their creation.
Evil spirits they will be on the earth, and evil spirits they will be called.
The spirits of the heaven, in heaven is their dwelling;
But the spirits begotten on the earth, on the earth is their dwelling.

And the spirits of the giants consume, do violence, make desolate, and attack and wrestle and hurl upon the earth and make races. They eat nothing but abstain from food and are thirsty and smite. These spirits (will) rise up against the sons of men and against women, for they have come forth from them.

From the day of the slaughter and destruction and death of the giants, from the soul of whose flesh the spirits are proceeding, they are making desolate without (incurring) judgment. Thus they will make desolate until the day of the consummation of the great judgments, when the great age will be consummated. It will be consummated all at once.

(1 Enoch 15:8-16:1)

The Evolving Character of Satan and the Days of Awe

Yael Leibowitz

12)

And Uriel said to me: "The spirits of the angels who were promiscuous with the women will stand here; and they, assuming many forms, made men unclean and will lead men astray so that they sacrifice to demons as gods –[that is,] until the great judgment day on which they will be judged so that an end will be made of them.

(1 Enoch 19:1)

13)

And it came to pass in the seventh week, in its first year, in the first month, in that Jubilee, on the twelfth of that month, that words came in heaven concerning Abraham that he was faithful in everything which was told him and he loved the Lord and was faithful in all affliction. And Prince Mastema came and he said before God, "Behold, Abraham loves Isaac, his son. And he is more pleased with him than everything. Tell him to offer him (as) a burnt offering upon the altar. And you will see whether he will do this thing. And You will know whether he is faithful in everything in which you test him."

And the Lord was aware that Abraham was faithful in all of his afflictions because He tested him with his land, and with famine. And He tested him with the wealth of kings. And He tested him again with his wife, when she was taken (from him), and with circumcision. And He tested him with Ishamel and with Hagage, his maidservant, when he sent them away. And in everything in which He tested him, he was found faithful. And his soul was not impatient. And he was not slow to act because he was faithful and a lover of the Lord.

And the Lord said to him, "Abraham, Abraham."....and Prince Mastema was shamed...and Abraham lifted up his eyes and saw a ram was caught in the thicket...

(Book of Jubilees 17:15-18:12)

14)

כיוצא בו (רות ג:יג) חי ה' שכבי עד הבקר. לפי שהיה יצר הרע יושב ומצער כל הלילה, ואומר: אתה פנוי ומבקש אשה, והיא פנויה ומבקשת איש! מלמד שהאשה נקנית בבעילה: עמוד ובוא אליה ותהי לך לאשה! נשבע ליצרו הרע: חי ה' אם אגענה! ולאשה אמר: שכבי עד הבקר.

Along those same lines: "As the Lord lives! Lie down until morning" - because his Evil Yetzer sat and importuned him the entire night. It said to him: "You are unmarried and you want a woman, and she is unmarried and she wants a man (teaching that a wife is acquired by sexual intercourse). So go and have intercourse with her, and she will be your wife." He took an oath against his Evil Yetzer. "As the Lord lives!" I shall not touch her; and to the woman he said "Lie down until morning"

Sifre Num 88:88

15)

תנא דבי ר' ישמעאל בני אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש

The Evolving Character of Satan and the Days of Awe

Yael Leibowitz

The school of Rav Ishmael taught: If the repulsive one assails you- lead him to the study hall

B Kiddushin 30b, Sukkah 52b